

měsíčník, který Vás osvěží

ROSENÍ

číslo 15

listopad 2015

● PROGRAM NA LISTOPAD

rozhovor s osobností

● MUDr. VĚRA HORÁKOVÁ

host v RoSe

odbornice na kulturní politiku

● MARTA SMOLÍKOVÁ

SeniorSen

● KATEŘINY MACHÁČKOVÉ

● LÉČÍME SE

dobrou náladou
humorem
smíchem
a tvorbou

Rezidence pro seniory RoSa • Střelničná 1680, Praha 8 - Kobylisy
Infolinka: 800 800 750 • info@rezidencerosa.cz • www.rezidencerosa.cz

Společnost Parkinson, o.s. Vás srdečně zve na

SEMINÁŘ

o Parkinsonově nemoci

Pátek 27. 11. 2015 v 19.00 hodin
Součástí akce je varhanní koncert
v kostele U Jákobova žebříku,
U Školské zahrady 1264/1,
182 00 Praha 8 – Kobylisy

Sobota 28. 11. 2015 9.00 – 16.00 hodin
V prostorách Centra RoSa,
Střelnická 1680/8, 182 00 Praha 8 – Kobylisy

Program :

- 9.00** Prezence
9.30 **prof. MUDr. Jan Roth, CSc.**
Co ještě nevíte o Parkinsonově nemoci a neměli jste se koho zeptat?
10.30 Přestávka
10.40 **doc. MUDr. Marek Baláž, Ph.D.** - Pacient s operací DBS po pěti a více letech
12.00 **Ing. Dagmar Zavadilová** - DS Praha – Háje
Lze v domovech pro seniory zajistit pacientovi s PN odpovídající lékový a výživový režim?
12.30 Oběd
13.30 **doc. MUDr. Martin Vališ, Ph.D.** - Jak poznat začínající demenci, lze ji předejít?
14.30 **Mgr. Sofie Ritterová**, klinický logoped – Jak rozmluvit dědečka?
Hostem bude patronka Společnosti Parkinson, o.s. **paní Gabriela Vránová**
16.00 Volná zábava, hudba, tanec

Organizační pokyny :

Oběd a další občerstvení zajištěno v místě v hodnotě 150Kč/os – vybírá se při vstupu

Koncert, odborný i zábavný program zdarma

Noclehy se snídaní na pátek a sobotu zajištěny v místním hotelu ve dvoulůžkových pokojích s přísluž.

Cena cca 350/os/noc

Účast potvrdíte na 774 443 561 (Freund) nebo kancelar@spolecnost-parkinson.cz

Úvodník

Podzim je čas rozjímání, vzpomínání a také sklízění ovoce. I my sklízíme ovoce naší práce, a to v podobě prvního úspěšného grantu, prostřednictvím něhož budeme moci částečně financovat altán v zahradách RoSy, který bude koncipován jako venkovní učebna. Realizace by měla proběhnout během jara 2016.

Chtěla bych také poděkovat všem našim příznivcům a lidem, kteří nám pomáhají realizovat naše sny s RoSou spojené a budeme rádi, když se naše řady budou nadále rozšiřovat. Neváhejte nás kontaktovat s podněty a nápady na redakce@centrumrosa.cz

Mgr. Anna Ježková

Jaký byl říjen?

Podzim se nám naplno ohlásil svým počasím a říjen už hrál všemi barvami. Program byl také barevný a pestrý. Celý měsíc byl protknut zajímavými přednáškami PhDr. Jiřiny Prekopové, která se zabývá rodinnou terapií. Od začátku října nám RoSu zpřijemňují obrazy výtvarníka Václava Skály. Pravidelné akce v Centru RoSa jsme obohatili o kurzy tanečních hodin pro seniory pořádané společností GEMA. Oblíbenými se staly lekce anglického jazyka pro začátečníky a pokročilé, které vede Jan Kyška. Zajímavá byla i beseda s panem farářem Brtníkem ze Salesiánského centra, který za námi bude docházet každý měsíc. Klienti navštívili i kavárničku v kostele U Jákovova žebříku a seznámili se se zdejšími farářem panem Erdingerem a s jeho ženou. I tyto návštěvy se budou měsíčně opakovat. Příští měsíc Vás čekají počítačové kurzy s novou lektorkou, studentkou Kateřinou Machkovou a mnoho dalších akcí...Přeji Vám hezký listopad!

Anna Sobotová

Říjnová procházka Kampou

ROSENÍ

měsíčník, ročník 1., číslo 15/2015
vydává Centrum RoSa, z.s.
Střelnická 1680, Praha 8 - Kobylisy
tel. 212 270 611
redakce@centrumrosa.cz
tisk: www.TISKDO1000.cz
náklad 200 výtisků
výrobní cena jednoho výtisku cca 30 Kč

Redakce:

výkonná ředitelka: Mgr. Anna Ježková
šéfredaktorka:
MgA. Marta Dietrich Dvorská
grafické zpracování: Bc. Anna Sobotová
výtvarník: Jan Vincenc Šubrt
jazyková korektorka:
RNDr. Anna Habersbergerová
stálí spolupracovníci:
členové Aktiv klubu a rezidenti RoSa

Titulní strana: grafická úprava Sandra Šecová, kresba Jan V. Šubrt

Program listopad 2015

2. 11. pondělí

13:00 Cvičení pro seniory
15:00 Taneční pro seniory
GEMA

18:30

**České kořeny ve Švédsku -
promítání dokumentu
a beseda s účastníky**

3. 11. úterý

10:00 Počítače pokročilí
10:30 Počítače začátečníci
14:00 Literární klub

4. 11. středa

14:00 Aktiv klub -
kavárnička u Jákobova žebříku
14:00 Bridžový turnaj
18:00 Taurus - živá hudba
k tanci a poslechu

5. 11. čtvrtek

15:30 Angličtina začátečníci
16:30 Angličtina pokročilí
18:00 Tribal fusion belly dance

6. 11. pátek

10:00 Overbally
17:00 Tribal fusion belly dance
19:00 Taurus - živá hudba
k tanci a poslechu

9. 11. pondělí

10:00 Beseda
s farářem Josefem Brtníkem
10:00 Předvánoční keramika
ve Spirále
13:00 Cvičení pro seniory

10. 11. úterý

10:00 Tvořivá dílna
výroba záložek do knih
technika Big shot
10:00 Počítače pokročilí
10:30 Počítače začátečníci

11. 11. středa

14:00 Aktiv klub
14:00 Bridžový turnaj
18:00 Taurus - živá hudba
k tanci a poslechu

12. 11. čtvrtek

15:30 Angličtina začátečníci
16:30 Angličtina pokročilí
14:00 Tvořivá dílna
Začínáme s plstněním
14:00 Den otevřených dveří
18:00 Tribal fusion belly dance

13. 11. pátek

14:00

**Host v RoSe
Marta Smolíková**

17:00 Tribal fusion belly dance
19:00 Taurus - živá hudba
k tanci a poslechu

16. 11. pondělí

13:00 Cvičení pro seniory
18:00 Tribal fusion belly dance

17. 11. úterý

Státní svátek
Den boje za svobodu
a demokracii

18. 11. středa

14:00 Aktiv klub
14:00 Bridžový turnaj
18:00 Taurus - živá hudba
k tanci a poslechu

19. 11. čtvrtek

15:30 Angličtina začátečníci
16:30 Angličtina pokročilí
18:00 Tribal fusion belly dance

20. 11. pátek

17:00 Tribal fusion belly dance
19:00 Taurus - živá hudba
k tanci a poslechu

23. 11. pondělí

10:00 Předvánoční keramika
ve Spirále
13:00 Cvičení pro seniory
18:00 Tribal fusion belly dance

24. 11. úterý

10:00 Počítače pokročilí
10:30 Počítače začátečníci

15:00

**Přednáška na téma:
Interkulturní rozdíly
mezi zeměmi
Mgr. Jakub Roos**

25. 11. středa

14:00 Aktiv klub
14:00 Bridžový turnaj
18:00 Taurus - živá hudba
k tanci a poslechu

26. 11. čtvrtek

10:00 Základy práce na PC

14:00

Psychologická přednáška
PhDr. Jiřiny Prekopové IV.
Konflikty usmiřování s dětmi,
manželi i se zesnulými rodiči
 (předvánoční meditace)

15:30 Angličtina začátečníci

16:30 Angličtina pokročilí

18:00

Vernisáž fotoobrazů
Renaty Burianové

27. 11. pátek

17:00 Tribal fusion belly dance

19:00 Taurus - živá hudba
 k tanci a poslechu

19:00

Adventní benefiční koncert
v kostele U Jákovova žebříku

28. 11. sobota**9:00 - 16:00**

Seminář
o Parkinsonově nemoci

30. 11. pondělí

13:00 Cvičení pro seniory

Ceník

Aktiv klub - 50 Kč

kreativní myšlení, trénink paměti, slovní hry,
 tvořivé psaní
 pod vedením MgA. Marty Dietrich Dvorské

Taurus hudba k tanci a poslechu - 60 Kč

kapela Taurus představuje široký repertoár českých
 a zahraničních písní

Cvičení pro seniory - 50 Kč

zdravotní cvičení mohou navštěvovat
 i handicapovaní lidé, cvičí se v sedě

Výuka počítačů - 20 Kč

Bridžový turnaj - 10 Kč pro členy Bridžového
klubu seniorů, pro nečleny 30 Kč

Výuka anglického jazyka - 50 Kč

vyučuje Mgr. Jan Kyška

Vernisáž - zdarma**Tvořivá dílna - začínáme s plstěním - 40 Kč****Tribal fusion belly dance**

1. hodina zdarma, další 100 Kč/lekce
 nový taneční styl - mix afrických, indických,
 východních a dalších tanců

Psychologická přednáška J. Prekopové- 40 Kč**Interkulturní rozdíly mezi zeměmi****Mgr. Jakuba Roose - 40 Kč****Host v RoSe - 40 Kč****Taneční hodiny pro seniory GEMA - 80 Kč**

Členové Klubu RoSa mají slevu 10 Kč

na všechny aktivity

Rezidenti RoSy mají vstup na veškeré akce zdarma

Kurzy pořádané Spirálou DDM Praha 8 v RoSe -
 jednorázové vstupné 80 Kč

Literární klub**Overbally****Tvořivá dílna**

Zájemce prosíme o registraci na recepci RoSa

tel: 212 270 611

recepce@rezidencerosa.cz

Změna programu vyhrazena

SeniorSen Kateřiny Macháčkové

Ten kult mládí - třeba v Americe - v časopisech - je úplně nesmyslný. Jak jsou všichni jen mladí a mladí... Ti starší - už třeba kolem čtyřiceti - jsou zatraceni, nenajdou uplatnění, cítí se nejistě a pak mají mindrák. Přitom dřív - například v 18.století ve Francii - byla velká kultura starých žen. Starší ženy kdysi požívaly velkou vážnost a udávaly tón ve společnosti. Byly krásné - v krásném světle při svíčkách - věděly, jak si mají sednout, byly upravené, nalíčené, vedly duchaplné konverzace, byly zábavné, všichni je rádi poslouchali a učili se od nich. No, nakonec stejně všichni ti třicetiletí budou staří. Já na stáří nemyslím, mám se stále na co těšit. Žiju maximum v té chvíli - co to dá. Pořád je co dělat, pořád mám něco v plánu - akorát ty síly někdy nejsou... Baví mě psát. A často je to i tak, že když mám nějaké trápení, tak to hodím na papír. Já bych vám to i poradila - když máte nějaké trápení a můžete psát, je dobré tomu dotyčnému - nebo někomu - napsat dopis. Nemusíte ho odeslat. Ale tím, že to dáte papíru, se toho trápení zbavíte. Mně se podařilo nějaké své věci ventilovat a uspořádat právě skrze to psaní.

Host v RoSe Marta Smolíková

Odbornice na kulturní politiku a management umění

**pátek 13. 11.
od 14:00**

Je bývalou ředitelkou Knihovny Václava Havla (2012 - 2015). V letech 1993 - 2003 pracovala pro Sorosovu nadaci, nejprve jako koordinátorka výtvarného programu, od roku 1996 jako vedoucí programu pro umění a kulturu. V roce 2003 založila ProCulture – výzkumné, informační a vzdělávací centrum pro umění a kulturu, jehož posláním je podpora kulturní politiky v České republice. Vedla také projekty Koncepce účinnější podpory umění (2007-2013) a Analýza trhu práce sektoru kultura v ČR. Byla mimo jiné členkou správní rady MeetFactory (což je neziskové mezinárodní centrum současného umění). V současnosti vyučuje kulturní politiku na DAMU a na Masarykově univerzitě.

NIKDY NENÍ POZDĚ STÁT SE BÁSNÍKEM

Paní Josefa Tibitanzlová, které u nás - v Rezidenci a v Centru RoSa - důvěrně říkáme paní Tibi, začala ve svých devadesáti čtyřech letech psát básně.

(Tedy přesněji řečeno - psala je již v mládí, ale po dlouhých letech se k tvorbě opět vrátila.)

Přibližně dvakrát za měsíc dostávám od paní Tibi verše v rukopise. Věřím, že se nám zanedlouho podaří vydat sbírku jejích básní z Rosy. Zatím v každém čísle tohoto časopisu otiskujeme jednu z nich.

Milá paní Tibi, gratulujeme Vám k získání diplomu od Nadace Charta 77 za Vaši činnost a tvorbu, přejeme Vám hodně inspirace, energie a polibků Múz! A děkujeme!

za redakci a tým RoSa:

Marta D. Dvorská

BÁSEŇ Z ROSY VI.

Josefa Tibitanzlová

Den odchází
a zháší světlo denní
Teď je čas mládeže
není s ní k vydržení
Opékání buřtíků
tak skvěle voní
Rušení nočního klidu
už tak dobré není
Nedá se nic dělat
je čas dovádění
Ale všechno - i to nejhezčí
zmizí
Už je zas všechno naše
i cizí

Paní doktorka Věra Horáková pracovala čtyřicet let jako dermatoložka. Přes všechna úskalí a peripetie, kterými v životě prošla, z ní vyzařuje slunečný optimismus. A její recept na zdraví?: “Je důležité mít v životě dobré přátele. A také je třeba, aby byl člověk pozitivně naladěný, aby se nestresoval. Jinak se nám imunita snižuje a pak jsme pořád nemocní. Tak se musíme usmívat a děkovat za každý den!”

Počátek... studia...

Narodila jsem se jako Kozoroh - 2.ledna 1939 v Praze - v Karlíně. Bydlela jsem na Sokolovské - dřív se jmenovala Královská. V roce 1945 jsem tam začala chodit do školy do Pernerovy ulice - u kostela sv. Cyrila a Metoděje. Pak jsem šla na Vyšší zdravotní školu do Podskalské ulice. Po maturitě v roce 1956 jsem se dostala do Nemocnice Na Františku - což bylo velmi příjemné. Tam jsem byla jako sestřička dva roky. Po dvou letech mi pan primář napsal velice pěkné doporučení a tak jsem po přijímacích zkouškách šla studovat Fakultu

choroby kožní, ale i pohlavní.

Tam jsme byla velice šťastná a spokojená a opravdu jsem se něčemu přiučila.

Byli tam výborní primáři: nejdřív doktor Miloš Lulay a po něm převzal primariát doktor Ladislav Burger - ten teď nedávno zemřel. Ti mě naučili tolik! A také je vždycky lepší, dostat se mimo Prahu. Jakmile jdete na kliniku v Praze, tak jste tam pátý kolo u vozu, k ničemu vás nepustí.

Přístup k pacientům...

Docházela jsem také do Škodovky.

Vyprávění paní doktorky Horákové

všeobecného lékařství Univerzity Karlovy v Praze. V roce 1964 jsem promovala.

Mladá Boleslav...

Umístěnku jsem dostala do Madé Boleslavi. Přišly jsme tam s kolegyní a pan ředitel řekl: “Tak děvčata, mám tady dvě místa. Jedno je na chirurgii a jedno na kožním. Co chcete?” No, a kolegyně, byla taková od rány, hned odpověděla: “Já půjdu na chirurgii.” Já vzala tedy to kožní. To bylo zkrátka takové mé osudové. A tam jsem setrvala čtyři roky. Udělala jsem si atestaci - říká se tomu dermatovenerologický obor - protože to nejsou pouze

Tam jsem se setkala s chorobami z povolání. Tam toho bylo! Chróm, nikl - alergie na kovy. Někteří toho chtěli využít až zneužít.

No, ale bylo to dobrý. V medicíně v jakémkoli oboru musíte dělat psychoterapeutku.

Pro někoho je důležitější ten úsměv na tváři a s tím pacientem pohovořit, než mu dát recept se slovy: “Tady máte a jděte...”

Láska... Srbsko...

Když jsem udělala svou první atestaci, tak jsem se zamilovala. Bohužel - nebo bohudík - je to tak. To byla velká škola života! On byl Srb. Byl tady na stáži na ČVUT.

Jmenoval se Světomír, byl inženýr a hrál basket - měl na to postavu. Já byla zaláskovaná, ale maminka ho nemusela. V Praze na Staroměstské radnici byla svatba - v roce 1967. Pak přišel rok 68 a on prohlásil, že dokud tu budou Rusáci, tak on tady nebude. Takže - zkrátka - tady to ukončil a řekl: "Jsi moje žena, musíš jet se mnou!" A tak jsme v listopadu roku 1968 odjížděli. Najednou jsem byla v Srbsku. Třicet kilometrů od Bělehradu. To víte - tady se člověk chová přirozeně, protože je ve svém prostředí. Ale když jsem přjela tam, tak se moje chování diametrálně změnilo. Tam žena - i když má vysokoškolské vzdělání - nic neznamena: "Budeš doma, budeš vařit, rodit, vodit a přijímat návštěvy!" Každý večer velké návštěvy - to se mi moc nezamlouvalo. Sliboval, že budu mít práci v Bělehradě - tam byla velká klinika - jako stážistka. Ale to nebyla pravda. V té době tam i srbští lékaři jezdili do zahraničí. Zkrátka - lež a lež. Tam došlo k různým třecím plochám... No, a teď - to víte: říct to rodičům - to byla prohra. Protože moje maminka říkala: "Nejezdi tam!" Já byla jedináček... A brala jsem to tak, že jsem ty rodiče opustila, měli pravdu, a já teď musím přiznat chybu. Dopadlo to tak: on mně sebral pas, já musela jít na ambasádu do Bělehradu. Tam se ke mně chovali velice slušně, všechno zařídili a zaplatili mi cestu.

Návrat do Prahy... Klimentská...

V únoru 1969 jsem se už vracela domů. Přijela jsem do Prahy a během čtrnácti dnů jsem získala místo. To bylo velké plus! Protože já byla v hrozném stavu. Když jdete znovu mezi lidi - to je nejlepší lék, co existuje.

A tak jsem se díky známým dostala na Fakultní polikliniku do Klimentské. Což byla poliklinika velice dobrá, veliká - zajišťovala léčebně preventivní péči pro celý Středočeský kraj. Tam jsem byla velmi spokojená. Pak přijel Světomír - pořád se něco řešilo... no, nebylo to jednoduchý. Štěstí bylo, že svatba byla tady, tedy rozvod mohl být také tady. No, nakonec jsme se v roce 1969 rozvedli. V Klimentské jsem tedy byla od toho roku 1969 až do roku 1987. Pak jsem tam dělala dokonce šéfku polikliniky. Mezitím jsem si udělala druhou atestaci: organizace a řízení zdravotnictví. A ještě jsem každou středu docházela na kliniku na Karlovo náměstí na semináře, což bylo další vzdělávání lékařů. To bylo velmi dobré. Tam jsem se potkala s panem profesorem Šťávou - to byl přednosta - a v dermatologii něco znamenal. Napsal spoustu odborné literatury... v té době byl prostě takový top. On chodil do SANOPSu ordinovat vždycky jeden den v týdnu. SANOPS to bylo státní sanatorium určené pro nomenklaturní kádry - pro politiky, zasloužilé umělce a jejich rodinné příslušníky. A jelikož se to tam rozšiřovalo a ředitel Pudlák chtěl rozšířit úvazek i na dermatovenerologii, dostal profesor Šťáva za úkol najít někoho, kdo by tam mohl ordinovat denně, protože těch případů tam bylo opravdu hodně.

SANOPS... Homolka...

Profesor Šťáva tedy jmenoval dvě osoby - jednou z nich jsem byla já. Pak bylo konkurzní řízení - asi jsem měla víc bodů nebo co - já nevím... zkrátka jsem byla přijata. To bylo v roce 87 - 88. Po devatenácti letech jsem dala v Klimentské výpověď a přešla jsem

do SANOPSu. Přišel rok 1989, došlo ke změnám, já jsem se přihlásila do konkurzu, ten jsem - jak se říká - vyhrála, takže jsem mohla pokračovat ve funkci primářky dermatovenerologického oddělení. Od roku 1990 se to pak začalo jmenovat Nemocnice Na Homolce. Tam jsem pokračovala až do roku 2000.

Zlomový rok 2000... Lucinka...

Rok 2000 byl pro mě zlomový. Protože nejdřív mi zemřela maminka - v osmdesáti pěti letech, a pak manžel - na infarkt. Takže jsem toho měla opravdu dost a přerušila jsem práci. Ale jenom na půl roku, protože ředitel Šubrt říkal: "Prosím tě, nemůžeš být doma, musíš přijít!" Oldřich Šubrt - to byl ten ředitel, který tam byl předtím. Byl vynikající, to byl doktor par excellence! Ten to tam na té Homolce "rozjel"... to bylo prestižní zařízení. Pak jsem tedy ještě pracovala, ale jenom na zkrácený úvazek. Měla jsem pejska - Lucinku. Vzali jsme si ji z útulku - z Troji, aby měl manžel motivaci a chodil ven, protože on měl cukrovku a už měl za sebou jeden infarkt. Po jeho smrti jsme zůstaly s Lucinkou samy v bytě... to byla pusinka moje. Lucinku našli přivázanou v Bohnicích u stromu. Kříženec to byl... byla krásná... už mi odešla... teď to byl rok. V roce 2007 u mě začaly arytmie, takže jsem musela na katetrizační ablaci srdce - to mi dělal profesor Neužil - výborný kardiolog

Na Homolce. No, a říká: "Bylo by lepší, kdybys už zůstala doma, potřebuješ klid." No, vždyť jsem pracovala od roku 1964 až do roku 2008.

Podstatní muži - manžel a taťulda...

Manžel číslo dvě: Jaroslav. Brali jsme se v roce 1973 na záměčku v Libni. Nikomu jsme nic neřekli. Jaroslav si potrpěl na sklo a porcelán a vždycky, když jsem měla narozeniny, tak mi něco daroval. Teď to mám tady všude vystavené...

Dalším důležitým mužem v mém životě byl taťulda. Vystudoval metodistický biblický seminář v Praze. On byl velký intelektuál - František Daniel Čadek - také psal knížky, například "Kultura manželství". To je v současné době zase tak aktuální! Napsal i knížku o našich podnikatelích - ta vyšla asi v roce 1930. Taťulda dělal sekretáře organizace YMCA - byl jazykově vybavený - ovládal němčinu i angličtinu. Byl to nesmírně skromný člověk!

Maminka...

Maminka pocházela z Mladé Boleslavi. Jen jako perličku: chodila do školy s Adinou Mandlovou - do vyšší dívčí. Maminka s taťuldou se seznámili v Praze a brali se v roce 1935. A pak jsem v roce 1939 přišla na svět...

Vyprávění zaznamenala Marta D. Dvorská

Štěstí lze nalézt:

V přátelství - v nesobecké službě - v dobrých přáních - v čistém svědomí - v pomáhání druhým - v milých slovech - ve vzájemné důvěře - v práci, již milujeme - v drobných laskavostech - v zdravém osvěžení - v činění jiných šťastnými - v optimismu - v konání nejlepšího bez ohledu na odměnu.

*Napsal F.D.Čadek, otec - "taťulda" paní MUDr.Horákové
ve své knize Škola sebevýchovy (z roku 1930).*

TRENAŽÉR BOLESTI

Irena Bednářová

Chcete ideálního lékaře? Bylo by to docela snadné, ale nejprve by musel někdo sestrojít trenažér bolesti pro zdravotní personál.

Vymyslel to manžel, a to v době, kdy si utrlh při sportu achillovku a naivně se domníval, že čím dříve se dostane do nemocnice na šití, tím lépe. Samozřejmě opak byl pravdou...

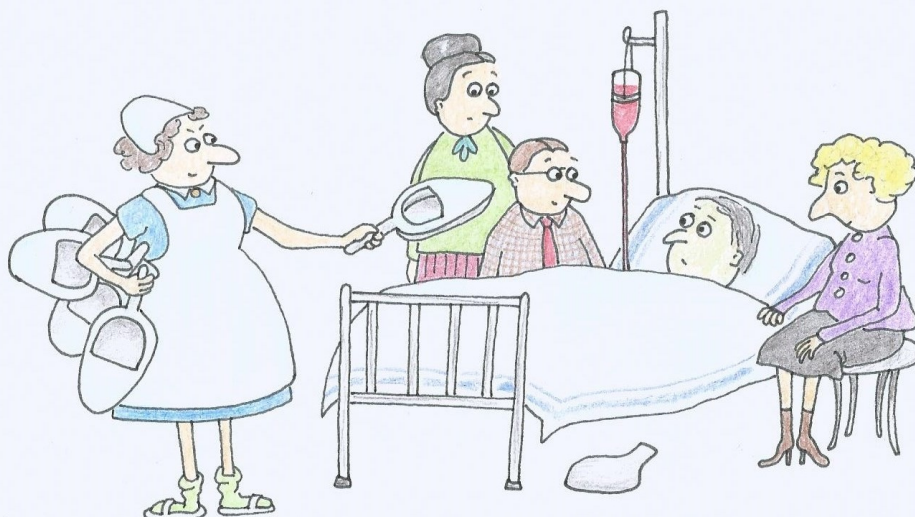
Od té doby se občas setkávám se zdravotníky, kteří by takový trenažér potřebovali. Pokud bychom to chtěli dotáhnout k dokonalosti, byly by třeba dva - jeden bolesti a druhý patientský. Každý lékař by prošel asi tak třítydenním kurzem, vždy ve své specializaci, kterou dělá.

Praktickým lékařům by určoval tréninkovou bolest náhodný výběr. Výjimku by mohli mít dva typy lékařů - záchranáři, protože ti se nemohou na bolest ohlížet, když je v sázce život. Druhý typ lékaře hraje pan Hrušínský ve Vesničko má, středisková. Ten je již do života vybaven, to by byly vyhozené peníze a někde se šetřit musí.

Pacientský trenažér by byl určen pro střední personál a sestřičky by se tam učily jít na mísu v době návštěv, při převazu servat náplast včetně depilace a pokud to ještě v některých nemocnicích praktikují, tak pokud možno rozdávat teploměry v půl páté ráno. Víím, že by to spousta lékařů i sestřiček nepotřebovala, ale na škodu to být nemůže.

Jen mé asociativní myšlení již vidí skutečný příběh jednoho parkinsonika, kterého nemohu jmenovat (zabil by mne), který byl testován na nejnovějším dopravním trenažéru na Vysoké škole dopravní a který shrnul vše tímto stanoviskem: Vážená paní doktorko, mrzí mne, že si můj organismus neporozuměl s Vaším trenažérem, po třech minutách jsem byl nucen

za jízdy vystoupit
a stejně jsem
se poblil.
Ach jo, ta má před-
stavivost.
Tak to jsem zase
někde úplně jinde.

Ilustrace Jan V. Šubrt

Ptali jsme se našich rezidentů :

Jaké jsou Vaše zkušenosti s lékaři?

Lékař mi doporučil operaci, pak odjel do ciziny a nepřišel se na mě ani podívat. Operace se naštěstí podařila, protože jsem se dostala do rukou dobrého doktora. Takže moje zkušenost je vlastně záporná i kladná. Ale dopadlo to relativně velmi dobře. Jinak bych tady nebyla.

Já jsem udělala spíš ostudu. Paní doktorka na onkologii mi řekla: “Jste zdravá.” A já na to: “Jéžiš, to neříkejte, paní doktorko, oni by za mnou naši jinak nechodili!”

Já mám s lékaři docela dobré vztahy. Já si na ně nemohu naříkat. Víte, já už jsem toho zažila tolik, že jsem trpělivý pacient. Takže mám s lékaři raději dobré vztahy. Pro jistotu.

Ted' jsem telefonovala svému praktickému lékaři. Nemluvila jsem s ním asi osm let a on mě poznal hned po prvních slovech. Tak to mě velice potěšilo.

Ja som mala so zubami problém. Tak som išla k svojemu lekárovi a to je dokonca môj sused. Hodinu som tam sedela, hodinu ma trápil, špáral sa tam, sestrička mi držala hlavu a on mi nakoniec povie, že musím ísť do Prešova na kraj, že on mi to spraviť nemôže. Tak išla som tam, vypla som mobil, tak som sa pripravila, že ma budú operovať kadečo... strašne som sa bála. Vošla som tam, otvorila som pusu a on povedal: “Môžete zatvoriť, už je to.” To tak bolo rýchlo, že ja som nestihla nič.

Mám špatnou. Protože obvodní lékař mě léčil tak dlouho... všechny prášky na mě zkoušel, že už jsem přestala chodit a zhubla jsem o pětadvacet kilo. Pak jsem se naštěstí dostala k jinému lékaři. Byla to vojenská lékařka a ta říkala: "Nechat vás doma ještě týden, tak už tady nejste." Ležela jsem pak u dcery přes dva měsíce a dostali mě z toho. Byla to štítná žláza. A ten první to nepoznal.

Já mám velice dobré zkušenosti se svým kardiologem a s revmatoložkou, kteří jsou skutečně výborní a udržují mě v takovém stavu, že to vcelku vyhovuje.

Taky nedávná zkušenost. Bolela mě záda. Vzali mě na Bulovku... no, a ani nechci mluvit o té chorobě, ale ten přístup k člověku! Naložili mě na to lehátko, zacházeli se mnou jako s hadrem a jeden z těch dvou chlapů, kteří mě nakládali řekl: "Hod' ji, ona stejně nic nevnímá!"

Jednu špatnou zkušenost mám z poměrně nedávné doby, když jsem po hospitalizaci přišla na kontrolu na neurologii tady na Bulovku a zeptala jsem se - jak to, že mi nedoporučili jedno vyšetření, které by mi mohlo zřejmě pomoci. A paní doktorka mi řekla: Vite, ono to pomáhá spíš těm mladším."

Tvorba Aktiv klubu

Marty Dietrich Dvorské

Lékařská etuda

Dnes jsem byl u doktora.
Napřed jsem vešel do dvora.
Pak jsem vylezl pěšky do třetího patra.
Bylo tam moc lidí.
Všichni kašlali a chrchlali.
Dlouho jsem čekal.
Když jsem přišel na řadu, doktor mě pěkně zmučil.
Odebral mi pět ampulek krve, změřil mi tlak,
udělal EKG a poslal mě na rentgen.
Nemohl jsem pak hýbat rukama ani nohama a měl
jsem modřiny všech barev.
Nakonec mi předepsal alkohol každý večer a doporučil mi přísnou dietu.
Objednal mě na příště a řekl:
„Přijďte za tři měsíce, stejně tu dlouho nebudete.“
Tím mi vlastně nechtěně pomohl.

V Aktiv klubu jsme pro Vás vybrali vtipy, bonmoty a citáty na téma

DOKTOŘI A NEMOCI

Doktor: “Vaše zdraví mi dělá starosti.”
Pacient: “A co je mi po vašich starostech?!”

“Já mám chřipku, pane doktore.”
“Tak co sem lezete, chlape, ještě ji od vás chytanu!”

“Pane doktore, řekněte, co mi je?”
“Nevím, to ukáže až pitva.”

Jiří Hubač:
Každý člověk má mít nějakou
pořádnou nemoc, která ho chrání
od všech ostatních.

Aristoteles:
I myšlení občas škodí zdraví.

A. P. Čechov:
Člověk rád pohovoří o svých nemocech
a zatím je to to nejnezajímavější v jeho životě.

Kalendárium v obraze

aneb

Co všechno odnes' a přines' čas

koláž Jan V. Šubrt

8.listopad 1620 - České stavovské vojsko bylo poraženo v bitvě na Bílé Hoře v Praze, čímž skončilo české stavovské povstání. Vlady v českých zemích se ujal Ferdinand II. Štýrský

15.listopad 1670 - V exilu v nizozemském Amsterdamu zemřel Jan Amos Komenský (* 28. března 1592)

16.listopad 1810 - V Praze se narodil Karel Hynek Mácha, český básník, největší představitel českého romantismu († 6. listopadu 1836)

20.listopad 1910 - Zemřel Lev Nikolajevič Tolstoj, ruský spisovatel a filosof (* 9. září 1828)

21.listopad 2000 - Zemřel Emil Zátopek, český sportovec a čtyřnásobný olympijský vítěz ve vytrvalostním běhu (* 19. září 1922)

23.listopad 1620 - Ferdinand II. po porážce českého stavovského povstání zrušil platnost Rudolfova majestátu

25.listopad 1895 - Narodil se Ludvík Svoboda, generál a československý prezident († 20. září 1979)

25.listopad 1915 - Albert Einstein předložil konečnou verzi gravitačního zákona, známého jako obecná teorie relativity

27.listopad 1895 - Alfred Nobel podepsal svou poslední závěť a odkázal 31 miliónů tehdejších švédských korun na fond každoročního oceňování vědeckých a jiných zásluh - vznikla Nobelova cena

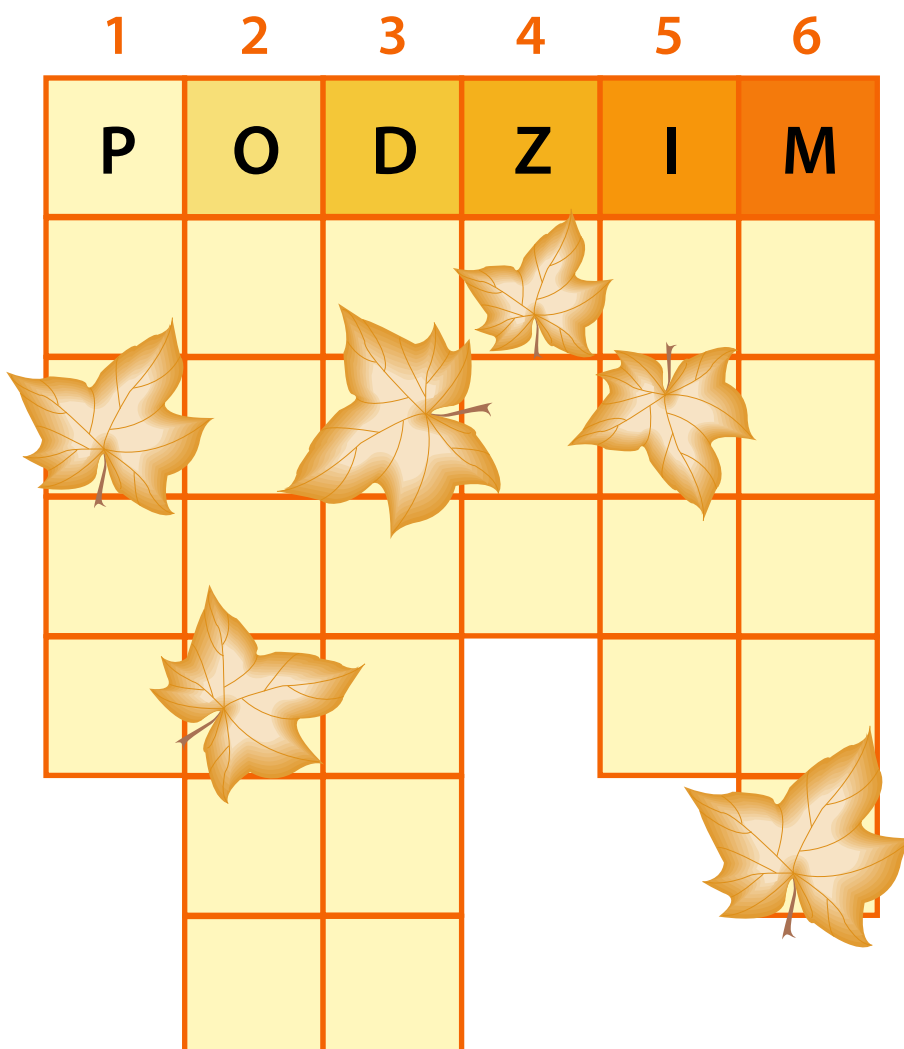

PODZIMNÍ RÉBUS

pro sečtělé podivíny

Zdraví nejvíce prospívá ... (viz tajenka v listech)

1. autor románu Profesionální žena
2. autor románu Anna Proletářka
3. autor románu Jakub fatalista a jeho pán
4. autor románu Nana
5. autor divadelní hry Hedda Gablerová
6. autor románu Zpověď dítěte svého věku

LIDÉ, ČTĚTE a SNĚTE!